

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Panegyricvs De Institutione Collegii Germanici Et Vngarici

Cataneo, Girolamo

[Romae], 1652

Innocentio X. Pont. Opt. Max. Collegium Germanicum & Vngaricum F.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12735

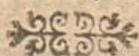

1

INNOCENTIO X.

PONT. OPT. MAX.

*Collegium Germanicum et
Vngaricum F.*

S MAGINEM no-
stri Seculi Vir-
tutes, A Erum-
nas pro Romani cul-
minis, cui præfides,
maiestate expensas, to-
leratas Tibi sistimus

a 3

BEA

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

BEATISSIME PATER.
Non tamen ea ostendimus, vt imputemus.
Nam neque Tu si è Vaticano tuo Cœlites inferas templis, & in aris Numine coram ipso ostentes, id facies, vt exprobres Deo Martyrum pœnas: facies potius vt in eorum cruciatibus beneficentissimum prædices Deum. Vt igitur Tu Deo, ita nos
Tibi

e

Tibi Hæroum facta
monstramus; non qui-
dē vt iactemus quid-
quid pro Ecclesia fe-
cimus, sed vt refera-
mus gratias, quod ali-
quando fecerimus.
Hoc enim habet com-
mune cum Deo Ec-
clesia, vt apud vtrum-
que, ipsum fecisse re-
cepti loco beneficij
fit. Sed & alijs quoq.
causis impellimur, vt
nostrorum operum si-

a 4 mu-

mulacra Tibi exhibeamus. Etenim cum nostræ Laudes ex amplificata Religione potissimum scateant; earum maximam partem aut per Te, aut sub Te meruimus. Certè ex quo Germania è Vaticano complexu sese diuulsit, nūquam proniore animo nutauit, ac quasi impulit sese in reditū, quā Imperij Tui fore

tu.

3

tunatissimis annis.
Properavit enim in
Romane Religionis
obsequium, Odoar-
dus Comes Palatinus,
Vldaricus Dux Vir-
tēbergicus, Dux Hol-
satiæ Sunderburgen-
sis, Ioannes Fridericus
Dux Branfuicensis, &
Luneburgensis: Ac-
cesserunt Duo Hassiæ
Lantagrauij Ernestus
nimirum, & Eleono-
ra vxor: Tanta profec-

to

to tam breui tempore
coronarum series, vt
videatur Germaniæ
Genius quodam fato
se se diu continuisse,
quo plenius ex omni-
bus folijs ad tuum si-
num, ac pedes erum-
peret. Quod si cæteros
primarię dignitatis vi-
ros recolerem, oportere-
ret Populum integrũ
Nobilitatis recensere.
Non mittam tamen
Volfangum Frideri-
cum

4
cum Hoffman Baro-
nem Morauum, non
Franciscum Antoniũ
Baronem de Pescoui-
tz, non Christophorũ
Ranzouium Equitem
Holfatum, non demũ
Erardum Comitem
Truxes. Nam horum
postrema prerogatiua
Nobilitas est: Alius
armis, alius eruditio-
ne, alius prudentia in-
clitus, omnibus ea pie-
tas, vt ingenium, san-
gui:

†

guinem, omnia Reli-
gioni deuouerint. Ne
que hic heret redeū-
tis Septētrionis cur-
sus. Cæsar Hæredita-
rias Prouincias, scili-
cet, magnam Germa-
niæ partem quotidie
Hæresi exonerat: Et
eo ardore, vt litteræ
nuper attulerint, hoc
vno anno in vno Boe-
miæ Regno triginta-
sex hominum millia
ad Romanam Fidem

ad.

aduenisse. Certe si
Tuus animus vel om-
nem sceleris vmbra
non horresceret, dice-
rem Te Hæresi multū
debere. Nam Tuæ
gloriæ res acta est: Vi-
detur olim rebellasse,
vt nunc Tibi famula-
retur, suam pertinaciã
Tui Imperij honori
vouisse. Ibit profecto
Tuum nomen in ven-
turas ætates, & cum
de propagato, aut re-

ce-

cepto Religionis imperio apud Posteriores recordatio incidet; Vingtī præteritorum Pontificū Annales vnus Tu fastis tuis superabis. Non tamē ignoramus, quod pluribus ea cogitatio accedet, vt hæc omnia meræ indulgentiæ Fortunæ tuæ tribuant. At esto. Nam primum publicorum hominum fortuna Virtutis nomen,

ac

6
ac meritum vindicat
sibi . Ideo eā in Prin-
cipe cupimus , in Du-
ce quærimus. Nec A-
lexander , nec Cæsar
cum Terrarum Orbē
domarent, aliud Ami-
corum , & Hostiū au-
ribus intonabant, quā
Fortunam suam. At si
fælicitas in Principe
æstimabilis, in Ponti-
fice adoranda. Nam
Fortuna Pōtificis Dei
quodammodo Fortu-
na

na est. Cum ex eius
fato Diuina Religio
pendeat, vnius prof-
peritatis, aut infortu-
nij cardine vertitur
Cœlum. Quantus au-
tem oportet vt ille sit,
cum quo Deus sortes
suas coniūxit; & quo-
niam amat, fœlicem
voluit? Non tamem
hec beneficia manu
desidi excepisti. Tã-
ta benignitas, qua cõ-
plexus es aduentãtes

Ro-